

[Korsgaard.]

Talen her er om, intet med Driftsresultatet at gøre, Konjunkturfald kan bevirke, at Status bliver daarlig, Konjunkturstigning kan bevirke det modsatte. Jeg vil hævde, at de to Ting har i Virkeligheden ikke noget med hinanden at gøre. Men selvfølgelig har Status sin store Betydning, og her melder sig jo det Spørgsmaal: Gaar vi endnu daarligere Tider i Møde, eller gaar vi lysere Tider i Møde? Den højtærede Handelsminister har, hvis jeg ikke husker fejl, i Handels- og Kontoristforeningen udtalt, at efter hans Mening gaar vi lysere Tider i Møde, og denne Mening maa jeg antage, den højtærede Minister ogsaa har nu. Men er dette rigtigt, saa betyder det, at vi af os selv faar en betydelig Statusforbedring, at der altsaa saa sandelig ingen Grund skulde være til for enhver Pris at faa Banken afleveret.

Endvidere spurgte den højtærede Handelsminister om, hvorfra jeg har min Viden om det daarlige Samarbejde med Landmandsbankens Ledelse. Den Viden har jeg bl. a. fra den Tale, Ministeren holdt ved Lovforslagets Fremsættelse. Denne Tale er — det tror jeg, de fleste vil erkende — en fortsat Tagen Standpunkt paa den ene Side for Tomandsudvalget, paa den anden Side imod Landmandsbankens Ledelse. Endvidere er det dog vist enhver bekendt, at der ikke har været ført særdeles indgaaende Forhandlinger med Landmandsbankens Ledelse om, hvorledes man mener, at Forholdene skal ordnes, og jeg vil dog i hvert Fald mene, at gaar dette Forslag til Udvalg, saa maa en af de allerførste Opgaver netop være den at skaffe sig Klarhed over, hvorledes Landmandsbankens Ledelse mener, at Sagerne skal ordnes.

Handelsministeren (Slebsager): Der er forhandlet med Landmandsbankens Ledelse baade af Tomandsudvalget og af mig. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Driftsregnskab og Status, som det ærede Medlem nævnte, forekommer det mig højst ejendommeligt, at en Mand, som har været Forretningsmand og industridrivende gennem en Række Aar, mener, at der er en saa ringe Forbindelse, som han her fremhævede det, mellem Driftsregnskab og Status. Jeg mener, at det ved enhver Virksomhed, den være sig lille eller stor, er af den største Betydning, ikke blot hvordan Driftsregnskabet former sig, men ogsaa hvorledes Status kan opgøres. For hvis der ikke kan opgøres en ordentlig Status paa Grund af Driftsregnskabet, saa ser det i Virkeligheden ikke saa godt ud for Virksomheden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg mener at have lige saa megen Forstand paa, hvilken Forbindelse Status og Driftsregnskab har med hinanden, som den højtærede Minister. Det er min sikre Overbevisning, at hvis en Virksomhed er af den Art, at den driftsmæssigt set giver Underskud, saa er den viet til Døden, hvorimod dette, at Virksomheden har Konjunkturerne mod sig og som Følge deraf kan gaa ud af Aaret med en daarligere Status, end den gik ind i det, det er aldeles ikke afgørende. Det kan bero paa periodiske Bevægelser, og dem maa man tage, som det falder. — Med Hensyn til Landmandsbankens Stilling til det foreliggende Lovforslag vil jeg antage, at der vil blive Lejlighed til at faa autentiske Oplysninger om, hvorledes Landmandsbankens Ledelse ser paa det Forhold, hvori den staar til Ministeren.

Holstein: Der har hos alle Partiordførerne i denne Sag været en sjælden, men i høj Grad tiltalende og anerkendelsesværdig Enighed om, at det foreliggende Regeringsforslag er lovgivningsmæssigt uforvarsomt, sagligt værdiløst og parlamentarisk uantageligt, og denne enstemmige Opfattelse hos Ordførerne har til min Glæde faaet en yderligere Bekræftelse ved det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser om, at saafremt der skulde blive nedsat et Folketingsudvalg til Drøftelse af dette Regeringsforslag, om hvilket Berlingske Tidende i Morges siger, at det intet Forslag er, og at det udviser en total Mangel paa et reelt Forhandlingsgrundlag, saa vil dette Folketingsudvalgs Medlemmer komme til at sidde og se paa hinanden. For det er ikke et saadant Udvalgs Sag at tilvejebringe det lovgivningsmæssige Forhandlingsgrundlag, hvorpaa Folketingsudvalget skal forhandle. Det har man endnu aldrig før set i parlamentarisk Praksis, at det er Folketingsudvalget, der udformer det Lovforslag, hvorom der skal forhandles, medens der fra Regeringens Side eller fra privat Side i Tinget overhovedet ikke foreligger noget Lovforslag.

Det foreliggende Forslag er lovgivningsmæssigt uforvarsomt, fordi det, skønt formelt sat op i Paragraffer, reelt ikke udtrykker andet end, at Regeringen endnu ikke har formaaet at tage positiv Stilling i en Sag, hvis snarlige Løsning den i sin Programerklæring gjorde til en af sine